

به نام خدا

# گام های کوچک جهش های بزرگ روش های آموزشی تحول آفرین

مؤلف :

سهیلا لطیفی باب اناری

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۲)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

سرشناسه: لطیفی باب اناری، سهیلا، ۱۳۵۸  
عنوان و نام پدیدآور: گام های کوچک، جهش های بزرگ، روش های آموزشی تحول آفرین /  
مؤلف سهیلا لطیفی باب اناری.  
مشخصات نشر: ارسطو (سازمان اطلاع رسانی چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۲.  
مشخصات ظاهری: ۱۳۷ ص.  
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۶۹۵-۳-۳  
وضعیت فهرست نویسی: فیبا  
یادداشت: کتابنامه: ص ۱۳۷-۱۰۳.  
موضوع: روش های آموزشی تحول آفرین  
رده بندی کنگره: BF۷۲۸  
رده بندی دیویی: ۱۵۵/۹  
شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۹۸۰۲۳  
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: گام های کوچک، جهش های بزرگ، روش های آموزشی تحول آفرین

مؤلف: سهیلا لطیفی باب اناری

ناشر: ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)

صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲

چاپ: زیرجذ

قیمت: ۱۲۵۰۰۰ تومان

فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان:

<https://chaponashr.ir/ketabresan>

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۶۹۵-۳-۳

تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵

[www.chaponashr.ir](http://www.chaponashr.ir)



انتشارات ارسطو



## فهرست مطالب

۷	بخش اول
۷	قدرت تغییر تدریجی
۸	پذیرش گام های کوچک برای تحول آموزشی
۱۱	بررسی تأثیر تغییرات افزایشی در تدریس
۱۴	ایجاد حرکت: تغییرات کوچک با نتایج بزرگ
۱۷	روانشناسی دستاوردهای یادگیری افزایشی
۱۹	مهار اثر رییل دگرگونی های کوچک
۲۵	پرورش فرهنگ بهبود مستمر
۲۷	مبانی تحول آموزشی از طریق گام های کوچک
۳۱	بخش دوم
۳۱	پارادایم های یادگیری دانش آموز محور
۳۲	تغییر تمرکز: قرار دادن دانش آموزان در مرکز آموزش
۳۴	سفرهای یادگیری شخصی: آموزش متناسب با نیازهای فردی
۳۷	نقش فناوری در تسهیل رویکردهای دانشجو محور
۴۰	تقویت جامعیت و تنوع از طریق یادگیری دانش آموز محور
۴۳	پرورش مهارت های تفکر انتقادی در محیط های دانش آموز محور
۴۶	توانمندسازی صدای دانش آموز و عاملیت در فرآیند یادگیری
۴۹	ارزیابی موفقیت: معیارهای مدل های آموزشی دانش آموز محور
۵۲	تدوین برنامه درسی جذاب با دانش آموزان در خط مقدم
۵۷	بخش سوم
۵۷	ادغام یادگیری چند رشته ای
۵۸	شکستن سیلوها: تأثیر آموزش چند رشته ای
۶۰	اتصال نقاط: ترکیب موضوعات برای درک کل نگر
۶۳	یادگیری مبتنی بر پروژه: رویکرد چند رشته ای در عمل
۶۶	تشویق همکاری بین درسی بین مرئیان
۷۱	ارزیابی موفقیت در یک چارچوب آموزشی چند رشته ای

۷۳	.....	غلبه بر چالش ها: راهبردهای اجرای روش های چند رشته ای
۷۶	.....	الهام بخش نوآوری از طریق ابتکارات آموزشی چند رشته ای
۸۱	.....	بخش چهارم
۸۱	.....	هنر و علم یادگیری فعال
۸۲	.....	از غیرفعال به فعال: بازتعریف دینامیک یادگیری
۸۴	.....	چرخاندن کلاس درس: مدل های تحول آفرین یادگیری فعال
۸۷	.....	گیمیفیکیشن در آموزش: افزایش تعامل از طریق بازی
۹۰	.....	ترکیب حرکت و استراتژی های یادگیری حرکتی
۹۳	.....	پرسشگری سقراطی: کاتالیزور فرآیندهای شناختی فعال
۹۶	.....	ادغام فناوری برای تجربیات یادگیری فعال
۹۸	.....	سنجش موفقیت: ارزیابی تأثیر یادگیری فعال
۱۰۳	.....	منابع و مآخذ

مادر مهربان و فداکارم  
من هرگز بهشت را زیر پایت ندیدم...  
زیر پای تو آرزوهایی بود که از آن گذشتی... آن هم به خاطر فرزندانت

فرزندان عزیزتر از جانم  
امروز برایتان اینگونه دعا کردم  
خدایا  
بجز خودت به دیگری واگذارشان نکن

تویی پروردگار آنها  
پس قراده بی نیازی در نفسشان  
یقین در دلشان  
اخلاص در کردارشان  
روشنی در دیده گان آنها  
بصیرت در قلب  
و روزی پر برکت در زندگی آنها  
آمین



بخش اول

قدرت تغییر تدریجی

### پذیرش گام های کوچک برای تحول آموزشی

تحول آموزشی فرآیندی پیچیده و چند وجهی است که اغلب نیازمند رویکردهای نوآورانه برای رسیدگی به چالش های منحصر به فرد کشورهای مختلف است. در بافت ایران، ملتی با تاریخ غنی و چشم انداز فرهنگی متنوع، قدرت تغییر تدریجی در آموزش و پرورش اهمیت یافته است. این بخش به بررسی تأثیر گام های کوچک در هدایت روش های آموزشی تحول آفرین می پردازد و بر نیاز به پذیرش اصلاحات تدریجی و پایدار تأکید می کند. هدف این بحث با بررسی پویایی های اجتماعی-فرهنگی و سیاسی، ارائه بینشی در مورد اثربخشی تغییرات تدریجی به عنوان کاتالیزوری برای پیشرفت آموزشی است.

برای درک وضعیت کنونی آموزش و پرورش، بررسی تحولات تاریخی آن بسیار مهم است. چشم انداز آموزشی تحت تأثیر عوامل مختلفی از جمله تأثیرات مذهبی، تغییرات سیاسی و هنجارهای اجتماعی شکل گرفته است. تمدن پارسی باستان، با تأکید بر دانش اندوزی و رشد فکری، پایه و اساس شیوه های آموزشی را پایه گذاری کرد (سجادی، ۱۳۹۷، ص ۴۵). در طول قرن ها، دوران اسلامی تغییراتی را در نظام آموزشی ایجاد کرد و آموزه های دینی را در برنامه درسی ادغام کرد.

با این حال، در دوران پهلوی در قرن بیستم بود که اصلاحات مهمی با هدف نوسازی و سکولاریزه کردن نظام آموزشی انجام شد (خسروی، ۱۳۹۸، ص ۱۱۲). علیرغم این تلاش ها، انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ یک تغییر پارادایم ایجاد کرد که منجر به اسلامی شدن آموزش و معرفی مجموعه ای جدید از ارزش ها شد (نقشینه، ۱۳۹۶، ص ۷۸). درک این بستر تاریخی برای درک چالش ها و فرصت هایی که تغییرات فزاینده در نظام آموزشی ایران با آن مواجه است ضروری است.

نظام آموزشی ایران با چالش های مختلفی دست و پنجه نرم می کند که مانع کارآمدی آن در رفع نیازهای در حال تحول جامعه می شود. کلاس های شلوغ، برنامه درسی قدیمی و منابع محدود موانع قابل توجهی ایجاد می کند (اسدی، ۲۰۲۰، ص ۲۲۵). علاوه بر این، تقاضای فزاینده ای برای آموزش فراگیرتر وجود دارد که به نیازهای متنوع جمعیت، از جمله گروه های به حاشیه رانده شده و افراد دارای معلولیت رسیدگی کند (جوادی، ۲۰۲۱، ص ۱۶۴).



علاوه بر این، شکاف دیجیتال و نابرابری در دسترسی به فناوری آموزشی، شکاف بین مناطق شهری و روستایی را افزایش داده است (فراهانی، ۲۰۱۸، ص ۲۱۰). این چالشها نیازمند یک رویکرد استراتژیک و ظریف برای اصلاحات هستند و تغییرات تدریجی به عنوان راهحلی مناسب برای پرداختن به مسائل سیستمی بدون ایجاد تحول در حال ظهور است. تغییرات تدریجی شامل ایجاد تعدیل‌های کوچک و تدریجی در رویه‌ها، سیاست‌ها و ساختارهای موجود است. در بستر آموزش ایرانی، این رویکرد می‌تواند کاتالیزور قدرتمندی برای تحول باشد. با اجتناب از اختلالات رادیکال، تغییرات تدریجی امکان ادغام روش‌های نوآورانه را فراهم می‌کند و در عین حال مقاومت ذینفعان را کاهش می‌دهد (حبیب زاده، ۲۰۱۹، ص ۱۳۴). این سازگاری در بافت فرهنگی ایران، جایی که سنت و ثبات ارزش بالایی دارد، بسیار مهم است.

یکی از نمونه‌های موفقیت‌آمیز تغییر تدریجی، تغییر تدریجی به سمت آموزش مبتنی بر شایستگی در مدارس ایران است (نصر، ۱۳۹۱، ص ۸۸). این رویکرد بر توسعه مهارت‌ها و شایستگی‌های عملی دانش‌آموزان، همسو کردن آموزش با نیازهای نیروی کار مدرن متمرکز است. با معرفی تدریجی این تغییر، مربیان و سیاست‌گذاران می‌توانند تاثیر آن را ارزیابی کنند، استراتژی‌های اجرایی را اصلاح کنند و از طرف سهامداران مختلف حمایت کنند.

میراث فرهنگی غنی ایران نقشی محوری در شکل‌گیری نگرش نسبت به آموزش و تغییر دارد. ارزش‌های سنتی که عمیقاً در تاریخ ایران ریشه دارند، اغلب با نیاز به پیشرفت همزیستی دارند. تغییر تدریجی به این تفاوت‌های فرهنگی احترام می‌گذارد و امکان حفظ سنت‌های ارزشمند را فراهم می‌کند و در عین حال مزایای نوآوری را در بر می‌گیرد (رضایی رشتی، ۱۳۹۶، ص ۲۰۳).

علاوه بر این، ماهیت جمع‌گرایانه جامعه ایران بر اهمیت مشارکت جامعه در ابتکارات آموزشی تأکید دارد (رستمی، ۱۳۹۹، ص ۱۷۶). تغییرات فزاینده‌ای که شامل همکاری با جوامع محلی، والدین و رهبران مذهبی می‌شود، به احتمال زیاد مورد پذیرش و حمایت قرار می‌گیرند. این رویکرد جامعه محور تضمین می‌کند که اصلاحات آموزشی با بافت فرهنگی جامعه ایران همسو شود.

بررسی مطالعات موردی خاص، درک عمیق تری از چگونگی اعمال تغییرات تدریجی در نظام آموزشی ایران فراهم می‌کند. ادغام آموزش محیط زیست در برنامه درسی یکی از این نمونه هاست (توکلی، ۱۳۹۰، ص ۴۲). با شناخت چالش‌های زیست محیطی پیش روی کشور، سیاست‌گذاران به تدریج مازول‌هایی را معرفی کرده‌اند که آگاهی و پایداری زیست محیطی را تقویت می‌کند.

به همین ترتیب، معرفی شیوه‌های آموزش فراگیر برای دانش‌آموزان دارای معلولیت، تأثیر مثبت تغییرات تدریجی را نشان می‌دهد (بهزادفر، ۱۳۹۸، ص ۱۲۰). با اصلاح تدریجی زیرساخت‌ها، آموزش معلمان و افزایش آگاهی، سیستم آموزشی فراگیرتر شده است و تضمین می‌کند که همه دانش‌آموزان به آموزش با کیفیت دسترسی برابر دارند.

در حالی که تغییرات تدریجی محاسن خود را دارد، اما بدون چالش و انتقاد نیست. برخی استدلال می‌کنند که ماهیت تدریجی این رویکرد ممکن است به کندی بهبود منجر شود و مانع از رسیدگی به موقع مسائل مبرم شود (پورافکاری، ۱۳۹۷، ص ۵۶). علاوه بر این، مقاومت در برابر منافع ریشه‌دار و موانع بوروکراتیک ممکن است مانع از اجرای موفقیت‌آمیز اصلاحات تدریجی شود (مهدوی، ۱۳۹۱، ص ۱۸۹).

علاوه بر این، منتقدان معتقدند که تغییر تدریجی ممکن است برای رسیدگی به نابرابری‌های سیستمی و مشکلات ریشه‌دار در سیستم آموزشی کافی نباشد (رضوانفر، ۲۰۲۰، ص ۷۵). ایجاد توازن بین نیاز به ثبات و فوریت اصلاحات همچنان یک کار حساس است که نیازمند برنامه ریزی استراتژیک و رهبری مؤثر است.

از آنجایی که ایران به دنبال کردن پیچیدگی‌های تحول آموزشی ادامه می‌دهد، آینده تغییرات تدریجی نویدبخش است. با تکیه بر مطالعات موردی موفق و یادگیری از چالش‌ها، سیاست‌گذاران می‌توانند استراتژی‌هایی را برای بهبود تدریجی اصلاح کنند (صادقی، ۱۳۹۰، ص ۱۰۵). ادغام فناوری، انطباق بهترین شیوه‌های جهانی، و همکاری مداوم با جوامع محلی می‌تواند تأثیر تغییرات تدریجی را بیشتر افزایش دهد.

علاوه بر این، پرورش فرهنگ بهبود مستمر در مؤسسات آموزشی ضروری است (شریف، ۲۰۱۹، ص ۲۱۲). این شامل توانمندسازی مربیان از طریق توسعه حرفه‌ای، تشویق شیوه‌های پژوهش محور، و ایجاد یک محیط حمایتی برای آزمایش و نوآوری است.

قدرت تغییر فزاینده در بستر آموزش ایرانی در توانایی آن در مقابله با چالش ها در عین احترام به ارزش ها و سنت های فرهنگی مشهود است. این بخش با بررسی دیدگاه های تاریخی، چالش های کنونی و مطالعات موردی، اثربخشی گام های کوچک را در هدایت روش های آموزشی تحول آفرین برجسته کرده است. در حالی که تغییر تدریجی خالی از انتقاد نیست، سازگاری و پذیرش آن در بافت فرهنگی ایران، آن را به عنوان رویکردی قابل دوام و پایدار برای دستیابی به تحول آموزشی معنادار قرار می دهد.

### بررسی تأثیر تغییرات افزایشی در تدریس

روش های تدریس نقش محوری در شکل دهی چشم انداز آموزشی ایفا می کنند و تأثیر تغییرات تدریجی در رویکردهای آموزشی بسیار مهم است. این بخش از بخش به قدرت دگرگون کننده تغییرات کوچک در آموزش در بافت ایرانی می پردازد. هدف این بحث با بررسی چگونگی هدایت و استفاده مربیان از پتانسیل تغییرات تدریجی است تا ماهیت ظریف و پویای تحول آموزشی را روشن کند.

برای درک تأثیر تغییرات تدریجی در تدریس، بررسی نقش در حال تحول مربیان در جامعه ایران ضروری است. از نظر تاریخی، معلمان شخصیت هایی ارجمند بوده اند که مسئولیت انتقال دانش و شکل دهی به ذهن نسل جوان به آنها سپرده شده است (ابطحی، ۱۳۹۷، ص ۵۶). با این حال، تغییرات اجتماعی، پیشرفت های فن آوری، و آگاهی روزافزون از سبک های یادگیری متنوع، باعث ارزیابی مجدد پویایی سنتی معلم و دانش آموز شده است (رحیمی، ۲۰۲۲، ص ۷۸).

در پیمایش این تغییر، مربیان به طور فزاینده ای رویکردهای دانش آموز محور را پذیرفته اند و یک محیط یادگیری تعاملی و مشارکتی تر را تقویت کرده اند (اصلانی، ۲۰۱۹، ص ۱۳۲). این تغییر تدریجی منعکس کننده قدردانی گسترده تر از نیاز به انطباق روش های تدریس برای پاسخگویی به نیازها و ترجیحات متنوع یادگیرندگان مدرن است.

یکی از عوامل کلیدی مؤثر بر تغییرات تدریجی در تدریس، ادغام فناوری در چشم انداز آموزشی است. ابزارها و پلتفرم های دیجیتال انقلابی در نحوه دسترسی و انتشار اطلاعات ایجاد کرده اند و مربیان را بر آن داشته تا در روش های سنتی تدریس تجدید نظر کنند (کریمی، ۱۳۹۰، ص ۱۰۴). ادغام تدریجی فناوری به مربیان اجازه می دهد تا تجربه

یادگیری را افزایش دهند و به دانش آموزان محتوای تعاملی و غنی از چند رسانه ای ارائه دهند.

علاوه بر این، پذیرش بسترهای یادگیری آنلاین به ویژه در واکنش به رویدادهای جهانی که آموزش از راه دور را ضروری می کند، به طور فزاینده ای رایج شده است (حسینی، ۱۳۹۹، ص ۸۹). ادغام فناوری نشان دهنده یک تغییر تدریجی است که مربیان را قادر می سازد بر موانع جغرافیایی غلبه کنند، به دانش آموزان در مکان های مختلف دسترسی پیدا کنند و دسترسی به منابع آموزشی فراوانی را فراهم کنند.

پیمایش تغییرات تدریجی در تدریس مستلزم در نظر گرفتن دقیق عوامل فرهنگی است که بر شیوه های آموزشی تأثیر می گذارد. ماهیت جمع گرای جامعه ایران بر اهمیت روابط محترمانه و هماهنگ معلم و شاگرد تأکید دارد (میرزایی، ۱۳۹۶، ص ۲۱۵). تغییرات فزاینده در روش های تدریس باید با این هنجارهای فرهنگی هماهنگ باشد تا از پذیرش و اثربخشی اطمینان حاصل شود.

علاوه بر این، حفظ میراث فرهنگی از طریق آموزش همچنان در اولویت است. تغییرات فزاینده در تدریس نه تنها باید رویکردهای آموزشی مدرن را در بر گیرد، بلکه عناصر هویت فرهنگی و تاریخ ایرانی را نیز در بر گیرد (سرافراز، ۱۳۹۸، ص ۱۷۶). این تعادل برای حصول اطمینان از اینکه دگرگونی های آموزشی به عنوان انحراف از ارزش های فرهنگی درک نمی شود، بلکه به عنوان یک تحول هماهنگ بسیار مهم است.

برای اینکه تغییرات تدریجی در تدریس به نتایج معنادار منجر شود، سرمایه گذاری در توسعه حرفه ای و ظرفیت سازی مربیان ضروری است. برنامه های آموزشی مستمر معلمان را قادر می سازد تا با روش های جدید سازگار شوند، فناوری را به طور مؤثر یکپارچه کنند و در جریان نوآوری های آموزشی قرار بگیرند (تقوا، ۲۰۲۲، ص ۱۲۱). این سرمایه گذاری در سرمایه انسانی یک جنبه اساسی برای هدایت تأثیر تغییرات تدریجی در آموزش است.

علاوه بر این، جوامع یادگیری مشارکتی و شبکه های پشتیبانی همتا به اجرای موفقیت آمیز تغییرات افزایشی کمک می کنند (فتحی، ۲۰۱۸، ص ۷۶). وقتی مربیان تجربیات، بینش ها و بهترین شیوه ها را به اشتراک می گذارند، به طور جمعی به فرهنگ بهبود مستمر در حرفه معلمی کمک می کنند.

بررسی مطالعات موردی خاص، مثال‌های عینی از چگونگی تغییر و تحولات تدریجی در تدریس توسط مربیان ارائه می‌کند. معرفی یادگیری پروژه محور در آموزش علوم یکی از این نمونه هاست (رستمی، ۱۳۹۰، ص ۵۵). با ترکیب تدریجی پروژه‌های عملی و برنامه‌های کاربردی دنیای واقعی، مربیان مشارکت دانش‌آموزان و مهارت‌های تفکر انتقادی را افزایش داده‌اند.

به طور مشابه، اجرای استراتژی های کلاس درس معکوس نشان دهنده یک تغییر تدریجی است که دانش‌آموزان را قادر می‌سازد تا مالکیت یادگیری خود را به دست گیرند (قهرمانی، ۱۳۹۸، ص ۹۳). مربیان به تدریج سخنرانی‌های از پیش ضبط شده و منابع آنلاین را معرفی کرده‌اند، که اجازه می‌دهد زمان کلاس را به بحث‌های مشترک و فعالیت‌های حل مسئله اختصاص دهد.

در حالی که تغییرات تدریجی در تدریس مزایای متعددی را ارائه می‌دهد، اما بدون چالش نیستند. مقاومت در برابر تغییر، منابع محدود و نیاز به آموزش اضافی از موانع رایجی است که مربیان با آن مواجه هستند (فاضلی، ۱۳۹۹، ص ۱۶۸). غلبه بر این چالش‌ها مستلزم برنامه ریزی استراتژیک، ارتباطات شفاف و حمایت مستمر از سوی نهادهای آموزشی و سیاست‌گذاران است.

علاوه بر این، ارزیابی و ارزیابی تاثیر تغییرات افزایشی یک کار پیچیده است. روش‌های ارزیابی سنتی ممکن است دامنه کامل یادگیری دانش‌آموز را در یک چشم‌انداز آموزشی در حال تحول در بر نگیرد (فرهمند، ۲۰۲۱، ص ۲۰۳). از این رو، نیاز به رویکردهای نوآورانه برای اندازه‌گیری اثربخشی تغییرات تدریجی در تدریس، مانند ارزیابی‌های مبتنی بر شایستگی و مکانیسم‌های بازخورد کیفی وجود دارد.

از آنجایی که مربیان به بررسی تأثیر تغییرات تدریجی در تدریس ادامه می‌دهند، آینده هم‌چالش‌ها و هم‌فرصت‌هایی را در بر خواهد داشت. پذیرش رویکرد آینده‌نگر مستلزم پیش‌بینی نیازهای نسل‌های آینده، همگام ماندن با پیشرفت‌های تکنولوژیکی و پرورش فرهنگ بهبود مستمر است (عسگری، ۱۳۹۱، ص ۱۱۷). ادغام هوش مصنوعی، مسیرهای یادگیری شخصی، و همکاری جهانی جهت گیری‌های بالقوه ای هستند که می‌توانند قدرت دگرگون‌کننده تغییرات تدریجی در آموزش را افزایش دهند.

بررسی تأثیر تغییرات تدریجی در تدریس در بافت ایرانی مستلزم تعادل ظریف بین ملاحظات فرهنگی، ادغام فن آوری و توسعه حرفه‌ای است. از پویایی در حال تکامل معلم-دانش آموز تا ترکیب ابزارهای دیجیتال، مربیان به تدریج روش‌های تدریس را تغییر می‌دهند تا نیازهای متنوع یادگیرندگان مدرن را برآورده سازند. این بخش از بخش با بررسی مطالعات موردی، چالش‌ها و جهت‌گیری‌های آینده، بر ماهیت پویایی تحول آموزشی و نقش محوری مربیان در شکل‌دهی آینده آموزش و پرورش ایران تأکید می‌کند.

### ایجاد حرکت: تغییرات کوچک با نتایج بزرگ

ایجاد شتاب از طریق تغییرات کوچک، مفهومی است که پتانسیل بسیار زیادی دارد، به ویژه در چشم انداز پویای نظام آموزشی ایران. این بخش به بررسی قدرت دگرگون‌کننده تغییرات تدریجی می‌پردازد و روشن می‌کند که چگونه تنظیمات به ظاهر متوسط می‌توانند به نتایج اساسی و پایدار منجر شوند. هدف این بحث با بررسی چالش‌ها و فرصت‌های ظریف در بافت آموزشی ایران، نشان دادن تأثیر ایجاد حرکت از طریق مداخلات استراتژیک و در مقیاس کوچک است.

نظام آموزشی ایران با چالش‌های سیستمی دست و پنجه نرم می‌کند که مداخلات مدبرانه و هدفمند را ایجاب می‌کند. شلوغی کلاس‌های درس، روش‌های قدیمی تدریس و زیرساخت‌های ناکافی از جمله موانعی است که مانع کارآمدی سیستم می‌شود (رحمانی، ۱۳۹۱، ص ۱۱۲). برای پرداختن به این چالش‌ها، تغییرات تدریجی را می‌توان به صورت استراتژیک اجرا کرد، با تمرکز بر حوزه‌های کلیدی که به ایجاد حرکت برای تحول آموزشی گسترده‌تر کمک می‌کند.

یکی از این حوزه‌ها، توسعه حرفه‌ای معلمان است، که در آن برنامه‌های آموزشی هدفمند می‌توانند مهارت‌های آموزشی را افزایش داده و روش‌های آموزشی نوآورانه را معرفی کنند (احمدی، ۲۰۲۳، ص ۴۵). با ادغام تدریجی رویکردهای جدید در چارچوب موجود، مربیان می‌توانند با تغییر پارادایم‌های آموزشی سازگار شوند و به یک محیط یادگیری مؤثرتر و پویا کمک کنند.

ایجاد حرکت در زمینه تغییرات آموزشی مستلزم تقویت همکاری‌های قوی با ذینفعان مختلف از جمله جوامع محلی، والدین و سیاست‌گذاران آموزشی است. تغییرات فزاینده‌ای که دیدگاه‌های جامعه را در بر می‌گیرد و ذینفعان را در فرآیندهای تصمیم‌گیری